

Frit NORDEN

28. årgang - nr.1 - Januar-marts 2000

Bryder FRIT ÆRØ den folkelige afmagt?

Af Knud P. Pedersen
Forfatter, civil ingeniør

Fjernstyre og fremmedstyre har gennem hele historien fremkaldt enten afmagt eller oprør. Dette at blive underlagt systemer og herskere, der bor langt væk og ikke kender de lokale forhold og traditioner – men som alligevel formynderisk og nævenyttigt blander sig – har overalt på kloden givet vanskeligheder og konflikter.

LÆS I BLADET

Nyrup er færdig som statsminister
Af Poul Erik Søe.....side 3

De svenske socialdemokrater siger
ja til folkeafstemning om ØMUen
Af Leif Kajberg.....side 6

Grundloven - død eller skindød?
Af K. B. Engsnap.....side 8

Nordiske noter
Af Leif Kajberg.....side 10

Tillykke og tak!
Ib Christensen, 70 år
Af Bent Brier.....side 11

Grundloven og Europa
Af Lars O. Grønbergside 11

Nordisk Folkerigsdag og
Frit Nordens årsmøde.....side 12

Begivenhederne i Sri Lanka, Østtibir, Tibet, Tjetjenien, Baskerlandet, Balkankrigene – det er kun nogle få af nutidens talrige eksempler på voldelige frihedskampe mod fremmedstyre. Hvad der skete på Nørrebro natten efter 18. maj 1993 hører med i billedet.

Men den folkelige afmagt „det kan jo ikke være anderledes“-holdningen. Det tilsyneladende håbløse i at stå op imod, hvad Grundtvig kaldte verdens "nødvendighed af stål", og mange betegner "udviklingen", kan frembringe en folkelig afmagt.

Meget få danskere ønsker at være borgere i et nyt Romerrige – eller en samfundsmodel som USA's – men kan det nytte at rejse sig på bagbenede?

Lokalsamfund og "udkanter" har ofte været med til at bryde den folkelige afmagt – tit i samspil med folkelige bevægelser og aktionsgrupper.

I begyndelsen af 1960'erne var "absurdisme" den store intellektuelle mode. Verden går af H... til, og tilværelsen er dybest set meningsløs. Det blev illustreret af kunstnere over et bredt spektrum. Man talte om "Ideernes krise", og det foregående tiår – 1950'erne – blev omtalt som "Det tavse tiår".

Det forstærkede i første omgang passiviteten. Man samlede sig om det private på "Ligustervej", dvs. i skjul bag hækken i sin villa med Volvo og vovse. Passiviteten var international. I Frankrig udkom så sent som i 1967 en bog, der berettede om "Oppositionens end".

Men folkelig aktivitet og krav om medansvar kom stærkt tilbage. Efter tilløb i 1960'erne – som borgerrettsbevægelserne i USA, protesterne mod Vietnam-krigen og Rachal Carsons bog om "Det tavse forår", der handlede om kemiens ødelæggelse af naturen – brød aktivismen igennem for alvor i 1968.

**Fat mod!
Så får naboen
også mod.
Og så kan det
gå stærkt!**

Nogle få havde forudsagt det store, internationale "ungdomsoprør", men for mange kom det overraskende og uventet.

Lokalsamfundenes bidrag til den nye aktivisme var talrige, ikke mindst i Norden. Protesterne mod Alta-Kautakeino dæmningen, der ville ødelægge samernes dal, "Elmestriden" i Stockholm, hvor det gjaldt om at redde en park med elmetræer fra hensynsløs bysanering, kampen om "Sofiegården" i København, besættelsen af Christiania, Thy-lejren – sådanne sporadiske, men talrige oprør førte forbløffende hurtigt til reformer. Hensynsløse gadegennembrud afløstes af økologisk byfornyelse med borgerdeltagelse. Højhuse af beton afløstes af "tæt" lave bebyggelser – snart fulgt af frikommuner, fremtidskommuner, økokommuner, miljøvern-kommuner, grønne byer og bofællesskaber – og en utrolig talrig og varieret kollektivbevægelse.

I tilgift kom en økologisk revolution, der har vakt international interesse – med 6000 store vindmøller i

Danmark som et af symbolerne.

I dag bagtales "68" ofte som kulturfjendsk, uartig, ja kommunistisk. Men kommunisterne så det slet ikke som deres revolution – og var kun sjældent med som pionerer. Sovjet-systemet var og forblev til det sidste centralistisk.

Der var uheldige ting med, javel, men hovedtrenden kan man betegne som et folkeligt, ikke-voldeligt "nedefra"oprør, forenet i "ansvarlighedsbevægelser" med "Fremtiden i Vore Hænder" – hvori lokalsamfund-udvikling og u-lands-engagement forenedes – som model.

Ved det opreklamerede "årtusindskifte" er den folkelige afmagt udbredt. Oppefra-styre, medie-manipulation, uhellige alliancer mellem toppolitikerne, magteliten og ekspertvældet – suppleret med de store koncerners indflydelse, spekulationskapitalens mildt sagt udemokratiske fremfærd – og den tilsyneladende ubønhørlige centralisering af magten i en europæisk superstat i fredens og vækstens hellige navne. Alt dette bevirker en ny folkelig afmagt.

Og så pludselig ser vi glimt af folkelige oprør. Senest fra Ærø, hvor 2000 indbyggere i strålende kamphummør stævner mod København – hvor 6000 sympatisører spontant slutter sig

Frit NORDEN

Redaktion:

Leif Kajberg (ansvarshavende)
Klirevænget 31, 2880 Bagsværd
Tlf. 44 98 29 32
Bent Brier, Jesper Morville

Redaktionspanel:

Ib Christensen
Kurt Francis Madsen
Poul Erik Søe

Abonnement. - Dkr. 90,-

Annoncer:

Dkr. 2,- pr. spalte-mm
ekskl. tillæg for farver,
ekskl. moms

Tryk: Toptryk, Gråsten

til demonstrationen. Formelt for at bevare en navigationsskole, men reelt for at bevare et blomstrende liv på Ærø – og ryste sig løs fra et bedreviddende centralstyre, som ikke kender de lokale forhold.

Ærø kan godt! Verdens største solfanger-anlæg ligger da også på øen! For få år siden lå det største ved Halmstad.

Går der en vej fra "Frit Ærø" oprøret til et selvstændigt, EU-frit Norden, der kan få lov til at udfolde hele sin folkelige kreativitet og ansvarlighed?

Får det os til at fatte håb? Eller taber vi igen modet, når medie-manipulation, "meningsmålinger" og "salamitaktik", bruges til at få os til at tro, at centralisering er den uundgåelige udvikling?

Svaret blæser i vinden, men vinden kan hurtigt vende. Højtryk veksler med lavtryk. Og nu er lyset på vej tilbage... Held og lykke med arbejdet for den folkelige ansvarligheds genkomst! At den er på vej, er jeg ikke ene om at mene. En af Nordisk Alternativ Kampagnes pionerer – Hildur Jackson – har netop i en bog forudsagt "en ny renæssance", og hendes mand, Ross Jackson, har samtidig udsendt en bog, der munder ud i en nordisk fremtidsvision, hvor et frit Danmark, frigjort fra EU, er blevet verdenscenter for økologisk og decentral udvikling.

Og så ses vi vel alle i det historiemættede Thy, hvor et af verdenscentrene for alternativ energi er bygget op "nedefra" med målbevidsthed og stædighed. Både Frit Nordens årsmøde og år 2000's nordiske folkerigsdag, hvor opgøret med afmagten og vejen ud af EU er på dagsordenen, finder jo sted på Nordvestjysk Folkecenter for Vedvarende Energi - i den nye nordiske konferencosal med solenergi i vinduerne.

Fat mod! Så får naboen også mod. Og så kan det gå stærkt.

17. januar 2000
Knud P. Pedersen

Nyrup er statsmi

Man kan ikke redde

Af Poul Erik Søe

Udfaldet af de seneste døgn EU-politik bliver det vrangbillede, at Poul Nyrup er færdig som statsminister, mens Østrig fik Jörg Haiders partifæller med kraftige trækninger i højre arm som ministre.

Poul Nyrup Rasmussens fremgangsmåde i Haider-sagen viste ham endnu engang som den politiske klumpe-dumpe, der lægger sig på siden ved det mindste puf. Det er en gentagelse af statsministerens umulige omgang med sagen om modtagelsen i Danmark af den britiske, indiskfødte forfatter Salman Rushdie.

Venstres formand, Anders Fogh Rasmussen kalder de fjorten regeerings-lederes beslutning om at isolere Østrig "tåbelig, uoverlagt og følelsesladet". Anders Fogh Rasmussen vil have vedtagelsen gjort om, og eventuelt skal Danmark gøre det alene.

Nu er det ikke Venstre, der fælder Nyrup Rasmussen som statsminister - af den enkle grund, at der mangler et mandat til at gøre et dansk regerings-skifte muligt. Det er i sit eget parti, Nyrup er færdig. Det indre socialdemokratiske suk - over at have en statsminister med tommelfingre end- og på fødderne - er vokset til en snerren, der trænger Nyrup ud af egen urtegård.

Nu ved vi, at de fjorten EU-regeeringslederes nedlukning af Østrig som EU-medlem ikke skyldtes en pludselig harme over højre-udskejelserne i Jörg Haiders parti. Truslerne mod Østrig var ganske enkelt bestilt arbejde. Den nu færdige socialdemokratiske kansler i Østrig brugte EU-regeeringslederne som skakbrikker i sit eget spil. De lod sig villigt bruge,

er færdig som nister

demokratiet ved at knægte demokratiet

men ingen dog så forhastet og i sidste øjeblik som den danske statsminister.

Nogen - i Danmark af forståelige grunde mest Venstre - gør meget ud af, at nedlukningen af Østrig ikke skete på EU-grundlag. Men det er

“..han ikke kun har gjort sig selv til bydreng for partifællerne i Østrig. Han har også brudt den danske grundlov.”

en letfærdig omskrivelse af virkeligheden. Det var den kreds, der udgør EUs ministerråd, som vedtog truslerne. Det var EUs nuværende formandsskab, Portugal, der tog sig af det praktiske, og det skete efter det hidtil oplyste på EU-formandsskabets brevpapir. Først siden kom Norge til.

Men Venstre har selvsagt ret i, at det er misbrug af EU. Af de fjorten regeringsledere er de elleve socialdemokrater, og de har brugt EU til at give deres østrigske partifælle, den faldne kansler, en håndsrækning. Det er altså et stykke beskidt partipolitik, der er brugt for ”at redde demokratiet”. Man har just ikke valgt at være det kønneste forbillede for det østrigske Haider-parti, man så omsorgsfuldt ville lære demokratiets grundregler.

Følgen af EU-regeringsledernes ”tåbelige, uoverlagte og følelseladede” beslutning, for at gentage Venstre-formand Fogh Rasmussens ord, står at læse i det engelske blad ”The Independent”. EU-kommissionen, der allerede dagen før slog fast, at kom-

missionens forhold til Østrigs nye regering vil være det samme som til den gamle, har straks brugt regeringsledernes demokratiske bommert til at hæve sig selv op over medlemsstaternes og deres demokrati..

EU-kommissionens formand, Prodi, siger i dag til den engelske avis, at kommissionen er ved at udvikle sig til en egentlig europæisk regering, og at en EU-hær er under opbygning. Prodi skodder sin cigaret i munden på de mange danske politikere, der blot for en måned siden med frejdighed sagde, at EUs første 50.000 soldater ikke var en hær, men en udrykningsstyrke.

For den danske statsminister er det alvorligt, at han ikke bare har været med til at misbruge EU til partitaktiske formål, har gjort sig selv til bydreng for partifællerne i Østrig. Han har også brudt den danske grundlov. En retssag ville dømme ham som forbryder mod grundloven.

Grundlovens paragraf 19, stk. 3, siger: ”Folketinget vælger af sin midte et udenrigspolitisk nævn, med hvilket regeringen rådfører sig forud for enhver beslutning af større udenrigspolitisk rækkevidde. Nærmere regler om det udenrigspolitiske nævn fastsættes ved lov”.

Det er en kendsgerning, at Poul Nyrup Rasmussen traf sin beslutning om indblanding i Østrigs indenrigspolitisk uden at spørge det udenrigspolitiske nævn. End ikke landets udenrigsminister havde han talt med. Først bagefter gav han oplysninger til nævnet. Og selvom det udenrigspolitiske nævns møder er de mest lukkede, der findes efter dansk lov, sivede det ud, at Nyrup og de tretten andre regeringsledere ikke lukkede Østrig

ned af egen drift, men som bestilt arbejde fra de østrigske socialdemokrater.

Det er i sagens forløb i forhold til det udenrigspolitiske nævn, vi tydeligst mindes om de mange og pinlige fejl, Nyrup Rasmussen gjorde i Rushdie-sagen. Når Jörg Haider med helgen-jubel kunne holde danske aviser frem med meddelelser om det bestilte arbejde, så udstilles en dansk klumpe-dumpe for hele verden.

Vi har da også tidligere set antydninger af den slags bestilt arbejde på dansk jord, hvor udenlandske regeringer hævdes at være bestilt til at gøre indsigelse mod Danmark i sager, der kan støtte bestemte politiske retninger. Især vrimgede antydningerne i forbindelse med et besøg af et muligt atombevæbnet amerikansk skib i dansk havn trods fællesdansk vedtagelse af et nej til atomvåben på dansk jord. Det var den sag, der mere end nogen anden bidrog til at fælde Svend Auken.

Hvis en regering af politisk-taktiske grunde i udlandet bestiller kritik af regeringens eget land, vil det efter skik og brug opfattes som landsforræderi. Selvsagt også hvis oppositionen er bestiller. Men skik og brug ændrer sig med EU. Hos dem, der ser EU som een stat og nu - som kommissions-formand Prodi - ser kommissionen som EUs egentlige regering, er folkene og deres selvstændige lande ophævet. Sådan bliver da det, der før var landsforræderi, en dyd, der kaldes EU-indenrigspolitik.

Vi får nok aldrig opklaret, hvorfra oplysningen kom om de fjorten regeringslederes bestilte, parti-taktiske indblanding i østrigsk politik for at støtte den faldne socialdemokratiske kansler. Ingen i det udenrigspolitiske nævn må sige, om statsministeren har oplyst nævnet om den østrigske kanslers, måske også den østrigske præsidents bestilling. To danske aviser kunne imidlertid røbe, at bestillingen havde fundet sted. Men det er jo tænkeligt, at oplysningen stammer fra andre end det udenrigspolitiske nævns medlemmer, men kun tænkeligt, hvis

statsminister Nyrup Rasmussen har sagt det til andre end nævnet.

Når vi næppe kommer videre, skyldes det statsministerens egen krænkelse af det udenrigspolitiske nævn, som han trods grundlovens klare ord ikke rådførte sig med, før han med de tretten andre foer ud med den ifølge Fogh Rasmussen "åbelige, uoverlagte og følelsesladede" beslutning. Statsministeren har selv låst sine håndjern.

Tilbage sidder det danske socialdemokrati med smerten. Endnu engang har partiets statsminister optrådt som narren ved det europæiske hof. Og endnu engang må andre i partiet overtage narrebjælderne ved tæppefald. Socialdemokratiets politiske ordfører Jakob Buksti siger i dag, ifølge Danmarks Radios tekst-tv, at socialdemokraterne er parate til at trække sanktionerne mod Østrig tilbage Bukstis ord stammer vist fra i aftes, for allerede i dag til morgen vælger han lidt andre udtryk, så bjælderne har sikkert været på vandring i partitoppen i natens løb. Buksti mente til morgen i TV2s morgen-nyheder, at de fjorten EU-regeringslederes ord allerede har virket. Til morgen sagde Buksti ikke noget om at trække sanktionerne tilbage, men morgen-nyhederne på TV2 gør jo ikke en forskel ved vi, og det øvrige program var mest optaget af den konservative Helge Adam Møllers forhold til golfspil.

Når Buksti en kort stund forinden mente, at sanktionerne mod Østrig skulle trækkes tilbage, og når han endnu til morgen mener, at de EU-regeringsledernes ord har virket, så giver han den grund, at Jörg Haiders parti har underskrevet en erklæring om, at partiet tager afstand fra racisme og fremmedhad.

Buksti trækker en negl i såret, når han nu pludselig har tillid til dem, hans statsminister dagen før havde mistillid til. Hvem i alverden - bortset fra Nyrup og Buksti - kan have nogen som helst tillid til politiker-ord fra Haiders parti om, at man skam nu efter alle truslerne vil opføre sig noget så pænt. Når vi ikke kan tro nydelige, noget så demokratiske danske

"Hver gang Pia Kjærsgaard vipper med venstre øre, får vi en ny socialreform, og vælger hun højre øre, laves udlændingeloven om."

politikeres ord om, at unionen er stendød, og at der ikke skal dannes en EU-hær, hvordan kan vi da tro den Haider, hvis ord har dømt sig selv på forhånd, men som af alle nu netop danske socialdemokrater har tillid til.

Nyrup, Buksti og socialdemokrati- et ligner apostlen Peter i Antiokia, hvor Peter uset - med vellyst og med en kristens fri ret til at spise hvad som helst - åd afgudsofferkød med hedninge, indtil nogen fra Jerusalem dukkede op og så det. Så valgte Peter andre retter. Når jeg nedbryder det, jeg har bygget op, så afslører det faldet for alvor, og jeg har solgt min egen frihed. Sådan står Buksti som apostlen med bukserne nede.

Og Nyrup Rasmussens fald er jo, at han har ville reddet demokratiet ved at krænke demokratiet. Han har brudt Danmarks grundlov for at fortælle østrigerne, at de skal holde grundloven. Det kan ikke siges enklere, hvor falsk den hele sag er.

Man kan ikke tænke sig nogen dansk statsminister opfører sig så "tåbelig, uovervejende og følelsesladet" som Nyrup Rasmussen - for nu at bruge Venstre-formand Foghs ord på en anden måde. Og der er ikke nogen som helst tvivl om, hvor Nyrup har lært stilen - i EU. Han omgås regeringsledere, for hvem magt er vigtigere end demokrati, og det smitter. Og få har smittet som tyskernes kansler i seksten år Helmut Kohl. Hans magtstil bredte sig som en sygdom hos europæiske regeringsledere. Nu ved vi, at han og hans parti kunne købes, ludere i demokratiets baggård.

Nyrup og de tretten andre kunne ikke vente med deres trusler mod Østrig. Nyrup brød demokratiets grundregler og selve grundloven, fordi han havde travlt. Men han havde travlt, fordi hans ærinde ikke var østrigsk demokrati, men østrigsk socialdemokrati.

Håbet var ikke at redde østrigsk demokrati fra Haiders højre, men ved

at handle hurtigt at redde den socialdemokratiske kansler i Østrig. Derfor kunne Nyrup ikke vente, til han havde talt med sin udenrigsminister. Derfor løftede Nyrup end ikke telefonen til oppositionens ledere. Derfor krænkede han grundloven ved ikke at rådføre sig med det udenrigspolitiske nævn.

Og nu da det er klart, at den socialdemokratiske kansler ikke kunne reddes, så skifter Nyrup og hans danske partifæller mening. Så er man parat til at opgive sanktionerne mod Østrig, for EU-regeringsledernes trusler havde i virkeligheden kun lidt

Han har brudt Danmarks grundlov for at fortælle østrigerne, at de skal holde grundloven.

at gøre med Haiders holdninger. Det vigtige var, at socialdemokrater ville redde en socialdemokratisk regering.

I mellemtiden er det blevet klart, hvad enhver kunne sige sig selv forud, at de fjorten EU-lederes trusler først og fremmest gavne Jörg Haider og hans parti. Man svigtede de to trediedele af østrigerne, der aldrig har stemt på Haider. Men hvad enhver også kunne sige sig selv var, at danskerne ikke ville godtage den klumpe-dumpede fremgangsmåde. Hurtige målinger viste, at den overvejende del af det danske folk ikke var villige til at tillade EU at blande sig i et lands selvstændige indenrigspolitik.

Men endnu større indtryk har det selvsagt gjort, at Nyrup Rasmussen foruden at gavne højre-Haider har skadet sit eget parti ved at knægte demokratiet. Greens meningsmåling i dagbladet Børsen i dag viser, at Socialdemokratiet for tre dage siden stod til 26 procent tilslutning blandt vælgerne, men efter Nyrups udemo-

kratiske EU-bommert faldt partiet den første dag til 21,5 procent, den anden til 20 procent.

De socialdemokratiske vælgere har forstået, hvad det handler om. På

“Men på eet punkt har Dansk Folkeparti ikke indflydelse, nemlig i dansk EU-politik.”

skrømt har EU-regeringslederne brugt Haiders højre til at true Østrigs selvstændighed og krænket landets demokrati, men i virkeligheden var det ikke højre-drejningen, der rynkede de fjortens pander. De fleste af dem har samme vanskeligheder hjemme med partier, der er imod den EU-politik, der nu er endt med kommissionsformandens søsætning af kommissionen som en EU-regering og af en EU-hær.

Kommissions-formand Prodi griber muligheden for magt. Det er jo EU-Ministerrådets medlemmer, der har taget den ”tåbelige, uoverlagte og følelsesladede” beslutning mod Østrig. Jo mere det siges, at Ministerrådets regerings-ledere taler på egne vegne og selv med EUs brevpapir ikke på EUs vegne, sådan som Venstre herhjemme hele tiden hævder det i denne sag, jo tydeligere kan Prodi hævde, at kommissionen ikke bare er embedsmænd, men EUs egentlige regering. Ministerrådet er på nedtur - men dermed også hvert enkelt lands selvstændighed

Statsminister Nyrup Rasmussen har prøvet at fremstille truslerne mod Østrig som et særligt tilfælde, en enestående sag. Det siger han i rædsel for følgerne, som allerede nu er tydelige i dagens meningsmålinger, endnu større vandring af socialdemokrater til partiet Venstre og til Dansk Folkeparti.

Nyrup trygler med sit ordvalg sine egne vælgere om endelig ikke at tro, at EU-regeringslederne vil blande sig, hvis Dansk Folkeparti kommer i rege-

Poul Erik Søe – www.Torshammer.dk

Prøv at kigge indenfor på hjemmesiden med adressen:
www.torshammer.dk.

Navnet advarer mod kraftfulde udladninger, og navnet er fuldt berettiget!

Det første man møder er Lønne Højskole, med program mv.. I venstre side er en række knapper, man kan ”klikke” på, og den nederste er – **enmandsavisen**. Klik her – og så går det løs! Her ligger dagsaktuelle artikler fra Poul Erik Søes hånd. Alle kan læse med, og man er velkommen til at bruge artiklerne i anden sammenhæng, bare man angiver kilden.

Poul Erik Søe har udsendt sin enmandsavis fra december 1997.

Han beskriver selv avisens mål som ”mellemfolkeligt fællesskab og dansk selvråderet”. Ved at udgive papirløst på nettet har han fået mange - og måske andre - læsere end med konventionel teknik. Og så kommer han forbi al redaktionel censur!

Det er klart, at det for Søe ikke handler om at beskytte sin ophavsret, men om at give ny mening til begrebet ytringsfrihed.

Ud over de helt aktuelle artikler har man adgang til en stor samling af artikler fra Søe's mange år som aktiv samfundsdebattør.

Prøv selv – hjemme eller på biblioteket!

ring i Danmark. Nu vil jo hverken Venstre eller de konservative have Dansk Folkeparti med i regering, men den radikale Bertel Dahlgaard sagde jo engang, at han hellere ville dø en naturlig død end sidde i regering med Retsforbundet, hvorefter vælgerne og skæbnen satte ham på ministerbænk med retsforbunds-folkene straks efter valget.

Man kan selvsagt med rette sige, at Dansk Folkeparti ikke har nogen som helst grund til at søge regeringsdeltagelse, da partiet i forvejen styrer dansk politik. Hver gang Pia Kjærsgaard vipper med venstre øre, får vi en ny socialreform, og vælger hun højre øre, laves udlændingeloven om.

Men på eet punkt har Dansk Folkeparti ikke indflydelse, nemlig i dansk EU-politik. EU-partierne er så bundet til Brüssel, at de ikke kan føje vælgerne, og just derfor er dansk politik så modsætningsfyldt, fordi man på alle måder følger Dansk Folkeparti, undtagen i de EU-spørgsmål, der også i dagens målinger viser at være de vigtigste for vælgerne ståsted.

Det er dansk Folkeparti, der har givet fremmedhadet ord, men det er regeringen og de borgerlige, der har udmøntet ordene i handling. Det er Dansk Folkeparti, der har ordformet opgøret med den nu af OECD tydeliggjorte nedbrydning af den danske vel-

færdsstat, men det er regeringens, Socialistisk Folkepartis og de borgerliges lappelove, der omsætter Pia Kjærsgaards ord til handling.

Det nytter ikke EU-partierne, at de halser efter Pia Kjærsgaard og gør hendes ord om fremmede og velfærd i Middags-radioavisen til lov samme aften. For tilbage er det danske folks mistillid til EU, skærpet efter EU-regeringsledernes ”tåbelige, uovervejede og følelsesladede” indgreb i et lands demokrati og indenrigspolitik. Foruden dansk Folkeparti, dele af Socialistisk Folkeparti samt Enhedslisten er der jo folkelige bevægelser, der efter 25 år i EU stadig står lige stærkt ved folkeafstemninger og valg til EU-parlamentet.

EU-partierne derimod arbejder på kraft for at gøre sig selv mindre ved at udelukke folk, der er imod eller bare mistroiske over for EUs udvikling, senest med europæisk regering og EU-hær. Enhver ved, at lyttes der ikke til den del af det danske folk, der ifølge Nyrup folkeafstemningen om Amsterdam-traktaten ”ikke skulle blive glemt”, så nærmer de tre af de fire gamle danske partier sig selv glemslen.

Nyrup fik i det øjeblik, da Østrigs socialdemokrater bestilte vrede mod Østrig, sin sidste mulighed for at dreje EU-politikken. Han kunne i det

øjeblik have valgt at være på demokratiets og dansk selvstændigheds side i stedet for at krænke demokratiet for påstået at ville redde demokratiet. Han kunne have sat EU skakmat, men Nyrup så ikke muligheden.

Derimod har Venstres medlem af EU-parlamentet, Bertel Haarder, set muligheden og rimeligt nok brugt den. Haarder siger, at Europa-Parlamentet ikke med sin vedtagelse har støttet "de fjorten statsministres diplomatiske sanktioner" over for Østrig. Tværtimod nedstemte parlamentet et socialdemokratisk forslag, der ville give "fuld støtte til det rettidige initiativ fra Rådets formandskab til forsvar for Unionens grundlæggende værdier". Det blev nedstemt, fordi Parlamentet gerne vil støtte "hensigten", men ikke handlingen, siger Bertel Haarder.

"Dermed kan det også slås fast, at der ikke er tale om nogen som helst EU-sanktioner over for Østrig," siger Haarder. "Det var den liberale gruppes resolutionsforslag, der blev vedtaget med kun en enkelt ændring, der "opfordrer Rådet og Kommissionen til i fuldt mål at støtte forholdsregler i Østrig imod racistiske, fremmed- og indvandrerfjendske synspunkter". Den tilføjelse stemte vi liberale (og kristdemokraterne) imod, fordi den kan udlægges, som om EUs institutioner skal være tankepoliti," siger Haarder.

Haarder tilføjer i ord, der er de klogeste, man længe har hørt fra ham: "Vi følger den grundtvigske recept: Vi forsvarer østrigernes ret til at sige, hvad de vil, og danne den regering, de vil, men vi vil på det kraftigste kritisere synspunkter, vi er imod - og hvis der bliver tale om fremmedfjendtlighed i praksis i form af diskrimination eller lignende, så vil vi bruge Amsterdam-traktatens midler til at stoppe det," slutter Haarder.

Imens fremturer Nyrup Rasmussen. Med endnu et styrt dyk i egne vælger tal siger han, at truslerne mod Østrig kun er et særligt tilfælde. Men med de ord gør han sig selv til et særligt tilfælde. Andre EU-regeringsledere hævder nemlig, at indgrebene mod Østrig er en ny stil i EU. Det siger Jyllands-Postens tekst-tv på TV3 4.2.2000. Avisen siger, at andre lande vil blive lagt på is, hvis højrekræfter står til regeringsmagt. Og bladet mener, at det især skal ses på baggrund af, at mange af regerings-lederne selv

har et højre-parti, de kæmper imod på hjemmebane. Skal ordene tros, er EU blevet et magtpolitisk redskab til nedkæmpelse af regeringernes hjemlige politiske modstandere.

Når Nyrup følger danske EU-politikeres vane ved at sige det stik modsatte af virkeligheden i EU, så er det i øjeblikket også led i forberedelserne til den danske afstemning om euro-møntunionen. Med vished om, at statsministerens egne ord ikke vækker tillid, har han sendt salmonella-ministeren ud på blodmarken for at sælge EUs judaspenge. Men når EU allerede nu blander sig i et selvstændigt lands demokrati og indenrigspolitik, hvordan bliver det ikke i møntunionen? Just sådan vil danskerne tænke, og det må de endelig ikke.

Vi hørte da også socialdemokrater og Venstre-folk tale om, at euro-møntunionens danske modstandere "ville svælge i" Nyrups medvirken til at knægte demokratiet. Der var nu ingen EU-modstandere, der sagde noget om det i Haarder-sagen, men EU-tilhængerne afslørede ved deres ordvalg, hvor tungt Nyrups seneste kors på deres skuldre føles. I øvrigt er det en sær måde at tænke på, hvis man vil redelig oplysning. Det er dog netop de folk, der siger ja til euro-møntunionen, som skal have tillid til, at dansk selvstændighed og selvråderet ikke yderligere krænkes. Modstanderne derimod har i årevis - længe før Haarder-sagen - sagt, at selvråderetten mindskes, så for dem ændrer Nyrups bommert intet.

Socialdemokratiet og euro-kursen følges ad i et skæbne-fællesskab. Euroen rasler stadig ned i forhold til dollar. For anden gang er renten blevet hævet i de elleve euro-lande for at redde euroen, der nu direkte siges at være inflations-skabende. Med selv med den anden rente-forhøjelse på et år nåede euroen i går end ikke på højde med dollar. Socialdemokratiet rasler ned på samme vis, og mod politisk inflation hedder midlet statsminister-skifte.

Men den første anemone blomstrer uden for mit vindue. Gult er nu kønt, især uden blå baggrund.

© Poul Erik Sjøe 4.februar 2000
Gengivelse af artikler i enmandsavisen er tilladt, når kilden oplyses. Enmandsavisens adresse er: www.torshammer.dk/enmandsavisen

De svenske socialdemokrater ja til folkeafstemning om ØMU

Af Leif Kajberg

Det svenske socialdemokrati vedtog på en ekstraordinært indkaldt partikongres fredag den 10. marts at sige ja til, at Sverige indtræder i den økonomiske og monetære union i EU. Samtidig blev der givet tilslutning til, at der skal afholdes en folkeafstemning om spørgsmålet. Først efter syv timers debat var kongresdeltagerne rede til at gå over til at votere i ØMU-spørgsmålet. Partiledelsens linie, ja til valutaunionen, blev vedtaget med 234 stemmer mod 113. Statsminister Göran Persson var særdeles tilfreds efter afgørelsen og hilste kongressens tilkendegivelse velkommen med en formulering om, at Sverige nu sammen med de andre lande i EU kan arbejde aktivt på at udvikle valutaunionen til "et værn mod de internationale markeds kræfter."

I det hele taget var der ingen ende på S-partileders og regeringschef Göran Persson og udenrigsminister Anna Lindhs lovprisninger af EU's og ØMU's lyksaligheder. Men de fik verbal kamp til stregen, og debatten var langvarig og hård. Sjældent har man hørt så kritiske indlæg fra ØMU-modstanderne med Maj Britt Theorin og Carl Tham som de toneangivende i debatten på nej-siden.

Men da debatten omsider kom i gang skiftede den fokus: fra det internationale til det nationale. Adskillige delegerede gik på talerstolen og fremførte argumenter for vigtigheden af fortsat national selvbestemmelse.

ØMU'en yder ingen beskyttelse mod de internationale kapitalbevægelser. Den er tværtimod et forsvar for den internationale kapitalisme, fastholdt Carl Tham og fik debattens længste bifald. Mange af indlæggene på nejsiden borede i manglen på

ske demokrater siger keafstemning J'en

demokrati i EU og inden for møntunionen. At sige ja til ØMU'en ville simpelt hen være udemokratisk, hævdede Göran Greider. Efterhånden tipede balancen i debatindlæggene til

**“Han kommer at
sitta i Frankfurt og
foragta os..”**

fordel for nejsiden, og det var tydeligt, at der blev længere mellem kommentarerne fra jafløjen.

Dala-Demokratens chefredaktör, Göran Greider, opfordrede forgæves kongressen til at lytte til strømningerne i befolkningen, blandt vælgerne, hvor det efterhånden er således, at seks ud af ti siger nej, og overrasker den europæiske elite: "I dag röstas vi om att göra Europeiska Centralbankens chef Wim Duisenberg till ny högsta chef över Sveriges ekonomi och välfärd. Han kommer att sitta i Frankfurt och förakta oss. Därför bör vi välja med underifrånsperspektivet."

Lena Sandlin Hedman fra Umeå påpegede, at det just ikke er ØMU-medlemskabet som redder Sverige fra den internationale valutaspekulation: "Det går ju inte att spekulera mot dagens krona som har en flytande valutakurs. Problemet i början av 90-talet var ju just att vi hade bundit kronan."

En leder i dagbladet "Dagens Nyheter" den 11. marts med overskriften "ØMU-kamp på to fronter" konkluderer på baggrund af den bevægede socialdemokratiske partikongres, at "partistyrrelsen får gehör för sitt ja,

EMU-motståndarna på kongressen får sitt tröstpris och partiet slipper en uppslitande inre strid i riksdagsvalet år 2002. Någon annan ordning var kanske inte att vänta, men denna för socialdemokraterna bekväma lösning lär visa sig dyrköpt. Taktikspelet kring en folkomröstning har gjort att denna lösning av många uppfattas som mest "demokratisk".

Tidspunktet för afstemningen i Sverige er imidlertid endnu ikke lagt fast.

Göran Greider fra Dala-Demokraten havde følgende indlæg på kon-

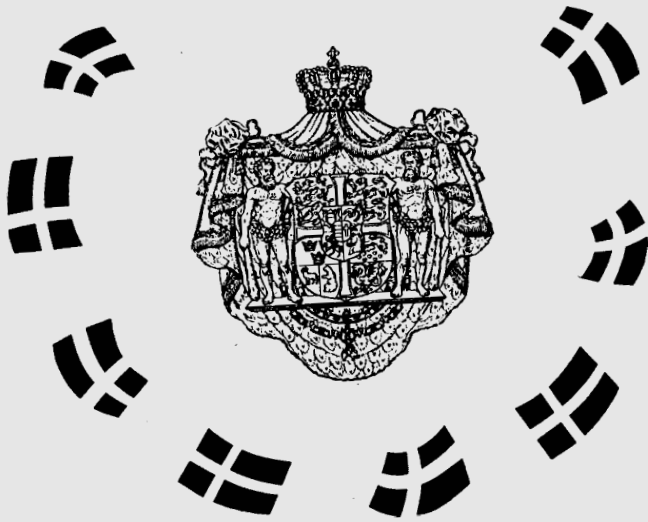
**Och vi är
demokrater - vi
säger inte att detta
Nej är evigt. En ny
generation kan
komma med andra
idéer.**

gressen: "Det socialdemokratiska partiet har idag ett stabilt rykte om sig att vara ett toppstyrt medelklassparti. Stämmer detta rykte? Ja, tyvärr. Allt färre av dem som har det svårt i Sverige känner att socialdemokratin är deras rörelse - samtidigt som det finns alltför många auktoritetstroende socialdemokrater som oreflekerat lyder partistyrrelsens påbud. Sällan har jag väl mött så många ängsliga människor som inom socialdemokratin - och ju högre upp i hackordningen dom befinner sig - desto ängsligare är dom. Frågan är: Kan vi göra någonting åt det? Ja, jag tror det. Idag diskuterar vi den kanske viktigaste fråga vi stått inför under efterkrigstiden. Idag ska vi rösta om vi ska acceptera att få en ny högsta chef över svensk

ekonomi och i slutändan över svensk välfärd. Denne chef heter Wim Duisenberg. Han är enligt lag förbjuden att lyssna på sådana som oss som sitter här - dvs folkvalda ombud. Men: han tar för givet att vi är beredda att ge bort vår makt till honom. Och det retar mig att den storeuropeiska maktens representanter inte längre behöver oroa sig för något. Han litar på oss. Och han litar på oss därför att han föraktar oss. Bara detta enkla faktum borde få oss alla att säga Nej till EMU. Okay - vi kan tänka oss situationer där inga alternativ finns, under krig eller stora katastrofer. Men sådant är inte läget. Vi är fria att välja. Vi är fria att överraska hela den samlade europeiska eliten med ett tydligt Nej. Och vi är demokrater - vi säger inte att detta Nej är evigt. En ny generation kan komma med andra idéer. Genom ett mirakel kan EMU visa sig vara en succé. Och vi är förnuftiga. Några eviga Ja eller Nej kan inte finnas i en demokrati. Visst. Men: Vi är fria att välja. Och vi bör välja med demokratin och underifrånsperspektivet som ledstjärnor. Vad har du gjort för demokratin? Jo, i mars år 2000 röstade jag Ja till EMU! Vad är det för något att säga till barnbarnen? Nej, låt det bli ett ordentligt tumult denna eftermiddag! Låt det bli ett Nej till EMU - och därmed ett Ja till demokratin. Svensk demokrati behöver en chock - en chock underifrån som skakar om självklarheterna och hela den marknadsliberala världsbild som i femton års tid fått breda ut sig."

Der skal således være folkeafstemning både i Danmark og i Sverige. Debatten i Danmark op til folkeafstemningen om ØMU'en den 28. september vil sikkert blive fulgt nøje i Sverige, og givet er det, at udfaldet af afstemningen i Danmark vil komme til at indvirke på debatten om ØMU'en i Sverige. Måske vil det også få en afsmittende effekt på det kommende svenske afstemningsresultat. Samtidig bør bevægelser, partier, initiativer og medier, der arbejder for et dansk nej til ØMU'en aktivt gå ind i et samarbejde med den svenske ØMU-modstand med henblik på fælles strategier og for at sikre, at der bliver den størst mulige grad af idé- og erfaringsudveksling på tværs af Sundet.

Danmarks Riges Grundlov af 5. juni 1953

Af **K. B. Engsnap**
Lektor ved Duborgskolen

Den korteste og mest rammende biografi om, H.C. Andersen er skrevet af Per Olov Enquist. Han fortæller at H.C. Andersen altid bar en lille pairlap på sig hvorpå han havde skrevet tre ord. Papiirlappen lå på natbordet ved siden af vandglasset med de forlorne tænder - også den 4. august 1875 da han døde. På lappen stod der - med Enquists ord - tre angstfulde eller håbefulde afskedsord fra gåden H.C. Andersen: "Jeg er skindød!"

I eventyrdigterens tilfælde er det fuldstændig rigtigt. Han lever stadig, men hvordan forholder det sig med Danmarks Riges Grundlov, død eller skindød? De selvsamme politikere der er ansvarlige for den gradvise afvikling af dansk folkestyre, og som har efterladt deres tydelige kvælningsmærker på den 150-årige, undså sig ikke for i jubilåret at overøse jubilaren med fede, festlige fraser.

Folketingets præsidium inviterede prominensen til festgudstjeneste? Folket var ikke inviteret, og det er folkets egen skyld, for tænk bare på

hvad dette folk har kostet af besvær. Først stemmer det forkert ved en folkeafstemning i 1992. Så bliver politikerne nødt til at opfinde nogle forbehold, og med dem som lokkemad og med trusler om økonomisk

Men det, at vi er et folk, er ikke noget der skiller os fra andre, tværtimod. Det er det, vi har fælles med andre. Det er det og intet andet, der gør os brugbare i venskab, samarbejde og handel over grænserne.

ragnarok bliver folket så sendt til valgurnerne én gang til. Unionisterne får deres ja, om end knebent.

Det var så det. Forbeholdene har gjort deres pligt, forbeholdene kan gå; men nu viser det sig minsandten at der findes folk der tager dem alvorligt. Unionspolitikkerne ryster overbærende på deres kloge hoveder. Hvor

GRUNDLOVEN - DØD ELLER

dum kan man være? Troede man virkelig i fuld alvor at der ville komme et brud på den ubrudte række af løftebrud? Kan man ikke indse at folkestyre og selvstændighed er fuldstændig ubrugelige begreber i den europæiske superstat? Befolkningen må da virkelig tage sig sammen og befri politikerne fra de snærende demokratiske bånd. Ikke at forbeholdene har været nogen hæmsko når det gælder den praktiske politik hvor ingen har taget dem alvorligt, men de gør jo alligevel at vi ikke er helt som de andre, og forskellighed tåles ikke i Bruxelles. Politikerne kræver de selv samme forbehold nedstemt som nys gjorde dem så opstemt. Til gengæld vil de så love, og for første og eneste gang vil de nok holde deres løfter, at der ikke kommer flere EU-folkeafstemninger, for i den moderne europæiske superstat er det en gang for alle slut med enhver folkelig indblanding.

Til trods for en helt ensidig propaganda i både de trykte og de elektroniske medier kniber det dog med at få danskerne med på det projekt. Det er som om modeord som globalisering, internationalisering og harmonisering ikke rigtig kan slå rod i Grundtvigs fædreland. De smager for meget af magtens bud om at klippe en hæl og skære en tå, at afrette og ensrette. Når frie, selvstændige nationer arbejder sammen kalder vi det mellemfolkeligt samarbejde. Som Poul Erik Søe skriver i sin enmandsavis, den eneste i Danmark, der tør tale Romunionen midt imod:

"Men det, at vi er et folk, er ikke noget der skiller os fra andre, tværtimod. Det er det, vi har til fælles med andre. Det er det og intet andet, der gør os brugbare i venskab, samarbejde og handel over grænserne."

Det kan virke selvmodsigende at

SKINDØD?

man netop nu hvor dansk folkestyre er under afvikling, hvor lovgivningen overtages af EU, og hvor grundloven sættes ud af kraft, taler om danskhed som aldrig før. Men sådan er det nu engang. Da hjemstavnen forsvandt, fik vi hjemstavnsdigtningen, da land-

Det at være dansk er ikke et projekt. Det er bare noget man er, og det er man først og fremmest i kraft af sproget.

skabet forsvandt, fik vi landskabsmaleriet, da miljøet forsvandt, fik vi miljøministeriet, da servicen forsvandt fra benzinstationerne, kom de til at hedde servicestationer, og da Danmark forsvandt som selvstændig nation, begyndte man at tale om danskhed, men for det meste om en danskhed uden substans. Det gælder fx den fuldstændig absurde dyrkelse af kongehuset hvor tilbedelsen af den årtusindgamle, feudale reminiscens skal foregøgle at vi stadig er et folk. Det gælder den larmende roligannationalisme i forbindelse med landskampe, og det gælder den sentimentale kvababbelse i forbindelse med salget af Tivoli. I en tid hvor man ikke bestiller andet end at sælge ud af kronjuvelerne, teledanmark, postdanmark etc., så melder supereuropæeren og den hæmningsløse tilbyder af markedskræfternes frie spil, Anders Fogh Rasmussen, sig minsandten under fanerne som rød/hvid tivoligardist parat til at kæmpe for at Carstensens gamle have i det mindste kan forblive på danske hænder.

Al den paradestnak er dog kun en

tivolisering af danskhedsbegrebet. Det at være dansk er ikke et projekt. Det er bare noget man er, og det er man først og fremmest i kraft af sproget. Det er i kraft af sproget at der i det hele taget er noget der hedder Danmark. Det er sproget der binder os sammen til en demokratisk enhed; men det er vi også ved at miste. I tidsskriftet Mål og Mæles decembernummer skriver professor Ole Tøgeby at et par døgnflueord fra engelsk ikke kan true det danske sprog, men at flere af vore internationale virksomheder og ikke mindst EU går over til engelsk, og det kommer uvægerligt, det er en virkelig trussel.

Med Tøgebys ord: „Vi bliver en nation af dobbelthalvsprogede, der kun kan tale om nogle emner på dansk i familien, og kun om andre emner på arbejdspladsen men ikke omvendt. That is the problem.”

Afslutningsvis vil jeg gerne vende tilbage til det bærende fundament i dansk folkestyre, Grundloven, og til spørgsmålet: død eller skindød?

FORENINGEN GRUNDLOVS-VÆRN 1997 har ikke opgivet håbet om at der stadig er liv i den gamle grundlov. Maastrichtdommen var ganske vist ikke opmuntrende, for den gav jo stort set politikerne carte blanche mht. at overdrage myndighed til internationale organisationer, fx EU. Siden har der dog været et par opmuntringer. Tvinddommen viste at vi trods alt har en grundlov der må respekteres, og Thuledommen viste at det er muligt for borgerne at vinde en retssag mod statsmagten.

FORENINGEN GRUNDLOVS-VÆRN 1997 blev dannet umiddelbart efter at Schengenloven med uanstændig hastværk blev jasket gennem Folketinget i juni 97. Den 24. 9. 97 anlagde foreningen på vegne af 13

medlemmer sag mod statsministeren fordi Schengenkonventionen efter foreningens mening er i strid med grundlovens §3 der fastslår at det er danske myndigheder der udøver myndighed på dansk jord, og denne myndighed kan ikke overdrages til andre stater. Når tysk (og når DK bliver landfast med Sverige også svensk) politi har lov at forfølge en mistænkt ind over den danske grænse, når bevæbnet tysk politi har lov at udføre observationer, overvågning og kontrol overalt i Danmark, og når Schengen opbygger hemmelige databaser uden parlamentarisk kontrol, så må det efter almindelig borgerlig fornuft være en krænkelse af grundloven; men den almindelige borger skal ikke gå og bekymre sig om grundloven. Det er han ikke kompetent til. Han skal - som det hedder - have en retlig interesse i sagen for at opnå en søgsmålskompetence. Det vil sige at FORENINGEN GRUNDLOVS-VÆRN 1997 foreløbig fører sag om at få lov til at føre sag. Den 2. november 1998 afsagde Vestre Landsret en dom der gik foreningen imod. Den dom er nu anket til Højesteret. Her fortsætter kampen; men når statsmagts repræsentant, kammeradvokaten, udfolder al sin juridiske spidsfindighed for at forhindre foreningen i i det hele taget at få lov at føre sagen, kan det tages som bevis på at foreningen har en god sag. Den advokat der sammen med Tyge Trier fører sagen, er Christian Harlang. Han vandt som bekendt sagen for Thuleborgerne.

Grundloven, død eller skindød?
Lad os håbe på et livstegn her i 2000.

K. B. Engsnap

NORDISKE NOTER

Af Leif Kajberg

Sådan vil EU tage magten på Balkan

I Aftonbladet, tirsdag d. 22. februar, diskede Åke Svidén i Aftonbladet op med en interessant historie om, hvorledes Balkan-landene vil kunne gøre sig fortjent til at modtage bistand fra EU, hvis de - vel at mærke - er rede til at opgive deres selvstændighed.

Det er, skriver Åke Svidén, snart et år siden Natos bombekrig eller "bombekampagne" lagde store dele af Serbien i ruiner. Medens bomberne faldt, lagde bl.a. Carl Bildt og Romano Prodi, der senere skulle blive EU-kommissionens formand, brikkerne til en plan, hvis sigte var en gang for alle at integrere hele regionen i det moderne Europa (dvs. EU). Finansmanden og stormæcenen, George Soros, finansierede et møde i Bryssel den 28. april 1999, hvor der udover Bildt og Prodi deltog op imod 20 nøglepersoner, deriblandt Tysklands Natoambassadør Joachim Bitterlich, Jugoslavienambassadør Wilfred Gruber, ligeledes Tyskland, Danmarks EU-ambassadør Poul Christoffersen, og Richard O'Toole fra ABB i Zürich. Mødet var lagt an som en "brainstorming" med afsæt i et forslag, som var blevet udarbejdet af Centre for European Policy Studies (CEPS) og som var blevet publiceret i rapporten "A System for Post-War South-East Europe" med Michael Emerson som forfatter. Lige på og hårdt hedder det i rapporten, at "Krigen vil, når den er afsluttet, i det mindste have skabt en ny situation, hvor mere radikale løsninger med sigte på at integrere regionen i det moderne Europa er blevet politisk mulige." Disse "mere radikale løsninger" er intet mere end på kolonimagt-manér at overtage det tidligere Jugoslavien. Økonomisk skal området indlemmes i EU med toldfrihed og nationale valutaer erstattet af Euro. Efter krigen skal EU opbygge og eje broer, kraftværker og industrier og overtage kontrollen med havne og grænseovergange. EU skal

have stor indflydelse på, hvordan Kosovo skal styres. Men de fem stater Albanien, Bosnien, Kroatien, Makedonien og Jugoslavien skal ikke tildeles nogen form for politisk indflydelse i EU. "Det er alment anerkendt at folkene og eliterne i hele regionen ser frem til et endeligt medlemskab af EU for at få en positiv fremtid," hedder det i dokumentet. Men EU vil skam ikke have de fem stater som medlemmer. Man taler i stedet om "Virtual membership", altså et skinmedlemskab, som ligner rigtigt medlemskab, men som ikke er det. Man påpeger, at dette udtryk måske ikke ligefrem er egnet til at komme frem offentligt. Når der kun skal tilstås Balkanlandene et "virtuelt medlemskab", kan der naturligvis heller ikke blive tale om fuldstændig repræsentation i EU's institutioner, og heller ikke om stemmeret i Ministerrådet. Endvidere har det lange udsigter med at blive berettiget til at vælge medlemmer til Europa-Parlamentet.

I 2003 forestiller man sig, at Balkanlandene er fuldstændigt Euro-iserede. I rapporten tales der i et truende sprog om, at det er dyrt for små stater at stå udenfor valutaunionen (!) Mødets sponsor, George Soros, ved jo en hel del om, hvordan man ved spekulation kan underminere de små staters valutaer.

Rapporten er inde på, at EU skal stille politi og paramilitære styrker til rådighed, som skal kontrollere havne og grænseovergange. Hvis regionen integreres i EU, lover EU til gengæld at anlægge nye gas- og olieledninger gennem regionen. Finansieringen af disse projekter skal ske gennem lån fra den Europæiske Investeringsbank og garantier fra Kommissionens generaldirektorat 16. Altså for en umiddelbar betragtning generøs genopbygningsbistand til en krigshærgede region. Men noget for noget. Betingelsen for genopbygningen er, at landene opgiver deres frihed.

Der var altså, lyder Åke Svidéns slutreplik, vigtigere sager på spil, da Nato hældte sine bomber udover Serbien sidste år, end nogle hundrede tusinde flygtninge. Som fx at sikre kontrollen med vigtige transportveje for bl.a. gas- og olieleverancer fra Kaukasus til Europa og at overtage den politiske kontrol med Europas sydøstlige hjørne.

Blæsten omkring Østrig

I kommentaren "Blæsten om Østrig" i det norske Aftenpostens web-udgave (22. februar) påpeger professor i statskundskab ved Oslos Universitet, Øyvind Østerud, at EU's reaktion på den nye østrigske regering viser tendenser til en "overnational indenrigspolitik" fra unionens side. Dette er noget helt nyt, ikke mindst fordi det er uden hjemmel i aftaler og tidligere praksis.

Det er interessant, at boykot-aktionen for første gang har ført til en samlet politisk debat over hele Europa. Vi har set spirerne til en "politisk offentlighed", som både EU-entusiaster og E-skeptikere i medlemslandene har efterlyst. Også på dette punkt har Haider og Frihedspartiet givet stødet til en grænseoverskridende erfaring. Blæsten omkring Østrig er bestemt ingen lille sag.

ØKOLOGI - for krop og sjæl - tag vare på dig selv

**Kursus på Elbæk
Folkehøjskole fra 29.
juli til 3. august 2000**

Kursusleder:

Kiropraktor Christian Thorsen
Kursuspris: 1900 kr.,
der dækker undervisning,
fuld pension, sengetøj og
håndklæder.

Tillæg for enkeltværelse:
300 kr.

Ved tilmeldingen opkræves et
depositum på 500 kr.

Underviserne er cand.scient
Bodil Søgaard, cand.pharm.
Inge Ambus, læge Bruce Kyle,
forfatter Anemette Olesen samt
kiropraktor Christian Thorsen.

Elbæk Folkehøjskole,
Elbækvej 47, Elbæk,
8700 Horsens.
Tlf. 75 66 90 55.

Tillykke og tak !

Ib Christensen, 70 år

Fhv. medlem af Folketinget og EU-Parlamentet, Ib Christensen, blev 70 år onsdag den 15. marts i år. Han var i mange år psykotekniker ved Psykoteknisk Institut i Randers, men det var som politisk leder af Retsforbundet og som medlem af EU-Parlamentet for Folkebevægelsen, at han blev landskendt.

Han var landsformand for Retsforbundet 1967-74, 1975-78 og 1982-84 samt leder af partiet i dets to sidste perioder i Folketinget: 1973-75 og 1977-81. I Tinget var han medlem af markedsudvalget, politisk-økonomisk udvalg, udenrigspolitisk nævn og var endvidere valgt af Folketinget til

Nordisk Råd og Europarådets parlamentariske forsamling.

Han var medlem af Folkebevægelsens forretningsudvalg 1982-84 og derefter valgt af Folkebevægelsen til EU-Parlamentet 1984-94, hvorefter han ikke genopstillede. I Parlamentet var han medlem af en række udvalg, bl.a. det politiske udvalg, næstformand for delegationen til EFTA samt medlem af udvalget for eksterne økonomiske forbindelser.

Ib Christensen har både før og efter 1972 været en inspirerende og sagligt utroligt velfunderet kraft i arbejdet for at friholde og senere frigøre Danmark fra EF/EU.

Hans evner som debattør mundtligt og skriftligt har Folkebevægelsen og Frit Norden altid kunnet trække på med sikkerhed for, at alle aftaler blev holdt med største præcision.

Frit Norden har Ib Christensen været medlem af fra dets grundlæggelse, og siden 1975 har han siddet i

bladets redaktionspanel som en flittig og højt skattet leverandør af artikler, der ofte tager udgangspunkt i hans store engagement i og viden om nordiske forhold.

Ib Christensen er ikke en ”nem” mand, vil hans uvenner sige – og de findes – men politikere der ikke går på akkord med deres overbevisning, er såvel sjældne som sjældent ”nemme”. Til gengæld kan man stole på dem, og den kvalitet er Ib Christensen en fuldgyldig repræsentant for.

Kære Ib, Frit Norden siger hjerteligt til lykke og tak for din store indsats – ikke mindre for Ingers i baglandet.

Jeg vil tilføje en særlig tak for din støtte til Folkebevægelsen ved skismaet i 1992, den fik afgørende betydning for bevægelsens fortsatte arbejde.

Bent Brier

Grundloven og Europa

**Af Lars O. Grønberg
Landsretssagfører**

De 14 statsministre, som danner „Det Europæiske Råd“, når bortses fra Østrig, har indført sanktioner mod Østrigs nylige regeringsdannelse, selv om et demokratisk valg har fundet sted.

Det må betyde, at Rådet betragter sig som leder af en politisk union en europæisk Forbundsstat, hvor ledelsen kan blande sig i de enkelte landes indre anliggender.

Danske vælgere har stemt 5 gange om at deltage i den Europæiske Union - én gang ved en vejledende folkeafstemning (1986) og 4 gange ved folkeafstemninger efter Grundlovens § 20, der handler om overladelse af beføjelser, der tilkommer

rigets myndigheder, i nærmere bestemt omfang til mellemfolkelige myndigheder til fremme af mellemfolkelig retsorden og samarbejde.

Grundlovens § 20 kan ikke bære en ny folkeafstemning, der ikke alene overlader, men overdrager endeligt stort set alle beføjelser til en europæisk forbundsstat.

Overladelser af resten af Danmarks myndigheders beføjelser må uomgængeligt kræve en ændring af Grundloven efter § 88 om nyvalg og vedtagelse af et nyt folketing uændret og en direkte folkeafstemning, hvor et flertal og mindst 40% af alle vælgere stemmer for.

Regering og folketing bør aflyse flere folkeafstemninger og i stedet nedsætte en grundlovskommission for at fremsætte forslag, der tager højde

for Danmarks deltagelse i en politisk union som Europa.

Højesteret har i febr. 1998 i grundlovssagen skrevet, at der ikke kan afgives så mange beføjelser, at Danmark ikke længere kan betegnes om en selvstændig nation.

Da det nu er soleklart, at unionen er en politisk forbundsstat, har regeringen og folketing pligt til at overholde Grundloven. De har alle afgivet en højtidelig skriftlig erklæring om at ville overholde Grundloven.

Regering og folketing må nu åbent fortælle folket sandheden om den politiske union, som vil gøre Danmark til en delstat i Forbundsstaten Europa på lige fod med de andre 14 deltagere - måske senere op til 27.

Ellers vil det være nærliggende at beskyldte regering og folketing for at overtræde Grundloven, hvilket i bedste fald kan betegnes som landsskadelig virksomhed - måske det, der er værre.

Danmarks skæbnetime er kommet.

Odense, den 8. februar 2000

STØT FRIT NORDEN

i arbejdet for dansk folkestyre og et frit internationalt samarbejde med udgangspunkt i nordisk menneskesyn og fællesskab. Foreningen er tværpolitisk og uafhængig af andre organisationer. Bliv medlem eller abonnent.

Nærmere oplysninger hos
landssekretær

Leif Kajberg
Klirevænget 31,
2880 Bagsvær
tlf. 44 98 29 32

Eller

Bent Brier
Græsted Vænge 23
3230 Græsted
tlf. 48 39 30 25

Eller

Besøg vores hjemmeside:
http://home9.inet.tele.dk/h_a_kock/fritnorden.htm

NORDISK FOLKERIGSDAG - OG FRIT NORDENS LANDSMØDE

Kom til Thy til sommer og sæt en nordisk dagsorden for det 21. århundrede!

Nordisk Folkerigsdag afholdes i år på Nordvestjysk Folkecenter for Vedvarende Energi. Folkecentret ligger i Thy.

Og Folkerigsdagen foregår i dagene **24.-30.juli**.

Frit Norden lægger sit årsmøde i tilknytning til Nordisk Folkerigsdag.

Årsmødet vil foregå i Thy i weekenden 22.-23.juli.

Der vil således være mulighed for at blive i Thy efter årsmødet og slutte sig til Nordisk Folkerigsdag - eller i det mindste tage et par dage med i det inspirerende forum, hvor oplægsholdere som sir Richard Body, nestor blandt engelske EU-modstandere og medlem af Parlamentet i London for De Konservative, Birgitta Hambraeus, tidl. Medlem for Centerpartiet af Riksdagen i Stockholm, Knud P. Pedersen og Niels I. Meyer vil drøfte:

- Nordens alternativer til globaliseringen og EU**
- Hvordan bryder vi den folkelige afmagt?**

Folkerigsdagens oplæg vil falde i tre kategorier. I de første dage drøfter man: *Hvad er det, der truer os?* Derefter taler man konstruktivt om *hvad der kan gøres*. De sidste dage er helliget det praktiske tema: *hvad skal vi tage hjem og gøre*.

Flere organisationer, bl.a. Frit Norden, Folkebevægelsen mod EU, norsk Nei til EU, står som medunderskrivere af invitationen til Folkerigsdagen.

I næste nummer af Frit Norden kommer der nærmere oplysninger om årsmødet. Ønsker man inden da at høre nærmere om Folkerigsdagen, kan man kontakte Luise Pihl og Knud P. Pedersen, Auningvej 33, Sdr. Kastrup 8544 Mørke, tlf. 86 99 70 65, fax. 86 99 72 65